

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y DE AVISOS Y NOTICIAS

AÑO XIV

Reus Dijous 28 de Desembre de 1899

Nº 3.451

PUNTOS DE SUSCRIPCION

En la Administración d'aquest diari y en las principales
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Malloré, carrer Junquera, 6.
No se devolverán los originales encara que no se publiquen.

Administración y Redacción

PLAZA DE LA CONSTITUCIÓN, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCION

Bons, un mes. Ptas. el mes
a provincias trimestre. 350
Exterior y Ultramar. 350
Andalucía, a precios convencionales. 250

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

es lo millor remedio para combatir la cróni-
ca y rebelde que es toda clase de.....

TOS

La que paga más
contribución de la pro-
vincia.

VINYAS AMERICANAS

MARCIAL OMBRÁS

PROPIETARI AGRICULTOR

FIGUERAS (Girona)

150.000 peus de 5 a 10 anys que produheixen anyalment:

DEU MILIONS D'ESTACAS DOS MILLONS DE BARBATS

No compreu res sens visitar los meus criaderos

que son los más antichs e importants d'Espanya.

◆◆◆◆◆ PREUS REDUITS ◆◆◆◆◆

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos a cinc de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demés dies de deu a una del matí y de tres a cinc de la tarda, havent traslladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 7, primer.

Sección doctrinal

Massa xerrayres

Aquesta es la primera d'una sèrie de notes...
diguemne polítiques, que penso publicar fins que la
vena se m'estronqui o s'acabi la paciencia dels
lectors.

Primer de tot, situemnos. Crech que ni lo que's fa a Madrid ni lo que's fa aquí mereix propiament lo nom de política. Lo d'allà es una farsa indigna pagada pel poble ab sanch, ab diners y ab vergonya; lo d'aquí, un joch una mica ignorant. Me sabria mal que aquesta opinió meva exalteés als neys. Als farsants d'allà ja sé que no hi ha res capás de pertorbarlos la digestió.

Dels de casa parlaré pocas vegades. Tenim un enemic comú a qui combatre, un enemic fort, astut, despreocupat, que va al seu fi sense vacilacions, y que viu gracies a les nostres inexperiències y rancuniars, als nostres egoïsmes y falta de cohesió. Y consideraria un crim abominable fomentar les discordias y divisions entre catalans quan més necessaria es l'unió de tots per vèncer a aquell formidable adversari; com crech una campanya impolítica y desastrosa pels interessos de Catalunya rebutjar, en lloc d'atraure, restar en lloc de sumar, confondre en lo mateix odi als polítics madrilenys y a les regions espanyoles, en lloc de cercar l'alliana de moltes d'aquestes pera vèncer l'opressió d'aquells.

Fins de certos homes polítics madrilenys deuen servirnos pera fer triomfar la nostra causa. Perqué no, si 'ns en sortian de masclles, de capassos d'accio y d'escombrar aquelles estables d'Augias, que s'anomenan Corts, fent una política seriosa,

práctica, solida, de tendencias favorables a les aspiracions de Catalunya?

No s'ie prou esment a la conveniencia d'animalar los xerrayres com primer pas pera fer factible la realisació de las aspiracions de Catalunya. Lo parlamentarisme espanyol es l'obstacle mes gros en lo triomf de la causa catalanista. Aquest parlamentarisme, que converteix en donas als homes, fa impossible tota reforma favorable a la causa del poble, tota reforma descentralizadora o que arrenqui a la soberania dels encasillats qualsevol funció o atribució. Aquest parlamentarisme 'ns ha pertorbat a tots, fins als més serens, portant-nos a oblidar la energia feconda sempre que un *zarlatant* simpàtic ens embaileix ab la seva paraula; a substituir per l'encís demolidor de la crítica y de la sàtira la fredor de l'esforç persistent y fatigós, a volar eternament per sobre de la acció sens deturarnoshi mai, segons la frase d'en Taine aplicada a totes las rassas meridionals.

Ens encanta massa, per exemple, la música esgarrifadora d'un discurs d'en Maura sobre l'presupost del Ministeri de Marina, pera que tinguem prou energies pera imposarli que de *zarlatant* se transformi en home d'accio. Emplearem tot lo temps possible en entrahonar. Aplaudim oradors, celebrém mitings, fem articles, notas com aquesta, murmurém, cridém, discutim, imitem als xerraires de las Corts y, mentres tant, tensim los brassos parats y las mans ciosas amenassant al cel com impotents irreducibles!

Ara mateix, a Barcelona, lo Centralisme 'ns ha escutit una vegada més a la cara, establint dictatorialment que dels afers sobre canvi de la forta animal per la elèctrica en los tramvias, d'avuy endavant, hi entendrà'l Ministeri de Foment y no 'ls

ajuntaments. Y nosaltres, segons totes las probabilitats, ens contentarem escriuint articles y solts contra aquesta disposició, enviant una comissió a Madrid pera gestionar la derogació del despòtic Real decret, y queixantnos una vegada més de la tiranía del centre, perqué 'ns semblarà que la pessa no paga'l tret, oblidantnos de que la llibertat es lo premi d'una vigilancia perpetua, com ha dit un escriptor ilustre, y que sols la mereix qui sap cada dia conquistarla, com afirma Faust.

J. AMORÓS.

Un magnífich exemple

Tornem a començar ab la mateixa paraula del altre dia; ja que no 'ns deixan parlar d'Espanya, parlém de qualsevolga part, de la Patagonia, de l'Africa. Si, parlém de l'Africa y parlém una miqueta de lo del Transvaal, que certament no es parlar de qualsevolga cosa, sino de quelcom molt notable que ha d'haver fet meditar fins als més indiferents. Parlém una mica de lo que vol dir lo que està passant entre la jove y Inglaterra, la perfida Albion, com li diuen encara en llenguatge lirich-diplomàtic.

Fa ja bastant temps, quan hagueren esdevingut los famosos successos d'Abissinia en que un príncep semi-salvatge, lo rey Menelick, aturà la volada pretensiosa de la Italia, una que's creya en lo cas de justificar d'una manera ó altra sos fums de gran potència, y s'hagué frustrat aquella intentona del doctor Jameson,

qual acte y qualas consecuencias sapiqué portar tan bé lo president Krüger, nostre company del Corren. Extranger exclamava: los grans homes s'han refugiat a l'Africa. Y era una veritat, perque fins en noblessa després de la victoria lo rey Menelick y el president Krüger donavan llisos als europeus. Lo rey Menelick no abusà de las ventajas conseguidas y, tenint en son poder un immens nombre de presoners, atengué la petició del Papa per que 'la desalliués y tots los nostres lectors se deuen recordar encara d' aquella carta que escrigué lo Sumo Pontífice que podia escriures en Hebras d'or y que al nostre entendre era reblar lo clan d'Adoua als qui, segons digueren (y, si no es veritat, es ben trobat), havien enviat a fer guerra a un soberà pacific que no 's ficava en la casa de ningú si soldats armats ab fusells arreplegats en la *conquista* de Roma y que havien sigut dels vensuts defensors del Sant Pare. Lo president Krüger se portà també de la manera més generosa ab en Jameson y 'la sens contraries, entregantlos a la justicia de la seva enemiga, y s'ixò estant segur de que 'ls jutjes inglesos sols pel bon veure deixarien de dar un premi al qui posava en execució los sinistres propòsits del «Foreign Office», tan descarats en l'actualitat, sols que llavors no encerà, y perqué fou venut no fou heroe. Lo president Krüger podria dar algunes llisos de formalitat y consequència a aqueix céssar alemany que en aquella ocasió li envià un telègrama d'enhorabona y ara, desohint los prechs dels seus subdits, se'n va a Londres y a Windsor per deixar-se festejar y parlar de pau y germanor en los mateixos instants en que 'l poble anglès està consumant la més gran de les injusticiss, tan gran que

espar evident que 'l mateix cel la castiga.

Lo mon tot—y 'ls inglesos ho saben ben prou—s'alegran dels desastres que 'ls exèrcits de la Reyna Victoria sufreixen en l'Africa austral, desastres jadens grans y repetits que potser no hi serán a temps, ja que a l'última en un més i fons es mouen

rejoles de chocolate que Sa Graciosa Magestat ha enviat als soldats perque passessin Nadal una mica més alegra. Fins los yankis, los seus grans amics y parents, y aliats segons confessió de lord Chamberlain, ne fan festa major d' aqueixos revessos que sufreixen los soldats inglesos y en lo propi Senat de Washington s'ha presentat una proposició, que no troba tan malas caras, expressant la simpatia americana, que evidentment existeix, pels qui ab tanta resolució y valentia estan defensant sa llibertat y sa independència. No ja á Holanda, que, per la relació de germandat que 'ls lligan ab los boers, tenen tots lo oor ab ells, sino á França, á Italia, á Suïssa, á Alemanya, per tot s'organisan comités y's fan diligencias per enviar socors als soldats del Transvaal, per demostrarlos d' una manera material y eloquent que llur causa es la causa de tots los qui tenen encara sentiments de justicia, los quals son, apesar de tot, més dels que sembla en lo vell y en lo nou hemisferi. Fins á Irlanda les simpatias pels boers se manifestan públicament, no precisament pel poble y per la premsa, sino per las corporacions oficials subjectes á la tirania de la metrópoli. Y la expressió d' aqueixos sentiments deu esser tan viva que, com se consignava dias arrera en nostra secció de Correu Extranger, s'havia creut del cas doblar las guardias dels quartels de Dublín, com si la cuestió dels inglesos s' empenyan en negar, com ho fan los italiànnissims ab la cuestió de Roma y 'ls castellans ab la cuestió catalana, hagués de sobre reviscut y fet nova per als governants de Londres. No havia de reviure, porque may ha estat morta. No n' hi ha cap de mort d' aqueixos pobles que 'n diuen petits y que ab llur grandesa umpliren l' història; no n' hi ha cap, y, si algun n' hi ha, no era tal poble, sino una ficció; no era un cos ab sanch propia y carn propia, sino un fantasma, un artifici. Los pobles verdaderament històrichs, los qui tingueren vida peculiar y organisada, aquets no han mort, aquets, encara que aturdits y mitj sofocats, viuen y respiran y s' estan preparant pel dia de la rehabilitació. L' exemple de lo que fa lo Transvaal per no esser aturdits com ells los anima y 'ls dona esperança, y per això es que 'ls irlandesos demostren als boers llur simpatia y per això es que á nosaltres mateixos las llurs victòries nos semblan victòries nostres, y en certa manera ho son, perque son la negació d' una teoria inhumana y anti-social, la teoria de la pobla artificiósament lligats que sols poden viure, com los monstres de la terra y del mar, á costas de la vida dels pobles petits.

Ja fa massa anys que dura en la pràctica aqueixa infame y ruidosa teoria que dels homes n' ha fet nimots y ha afogat en los cors lo verdader sentiment de patria. Si á Europa hi hagués la virilitat que demostren los sudafricans, poser aviat no se 'n cantaria gall ni gallina d' aqueixos grans pobles de la pau armada qual voracitat s' esbrava en menjarse á llurs propis fills ja que la por mutua fa que no 's decideixin a embestir als que 'ls fan cara y 'ls reganyan las dents. Lo Transvaal y 'l Orange nos ensenyen lo que valen los pobles, per petits que sien, quan s' ha conservat en ells l' amor á la llibertat y á las institucions proprias, quan l' egoisme ha cedit sempre lo lloch al patriotisme y s' ha pensat en que aquesta llibertat d' avuy, si s' deix entrar la desconfiança á l' ànima y la malícia al cos, pot tornar-se demà esclavitut tristíssima. Aquells dos pobles petits, verdaderament petits, pero sencers, han tingut trassa per conservar l' esperit nacional, per imbuir als que 'ls constitueixen l' amor y 'ls debera de patria, educantlos ensemeps per ciutadans pacífichs é industrioses y per soldats decidits que fessin guerra no més quan ne fos hora. Los inglesos hi han anat una mica venuts, y tenen mes culpa perque ja 'ls coneixen, perque tant en la guerra com en la diplomacia se les havian hegudes d' haver altres vegades y havien vist que no solament no hi eran llechs, sino que 'ls eran inferiors purament en nombre. Lo d' avuy no es nou. Ja altres vegades l' havien hagut de reconeixer y acatar els inglesos lo valor y la sabiduria dels boers tants cops victoriosos.

Ara no es tampoch á Pretoria hont s' han enganyat; ahont s' han enganyat es á Londres. No es Mr. Krüger qui ha demostrat faltarli talent, sino Lord Chamberlain y ab ell lord Salisbury, que venen á ser com en Villaverde y Silvela, l' un arrosegant al abisme al altre. Los de Pretoria ho sabien ja desde la feta del doctor Jameson, y aduch d' avans, desde que l' or temptador de sas minas los cegá 'ls ulls, que 'ls inglesos un dia ó altre se traurián la careta y ensenyarián per sota la capa diplomática la cuia de la guilla, la grapa del conquistador. Ja ho sabia Mr. Krüger que vindria aquesta occasió, y ni ell ni 'ls seus companys dormien á la palla. Han fet com a pagés quan s' es vista la petjada del llop; ningú dorm tothom vigila, tothom va ermat, y si 'l llop no 's decideix á embes-

tir, se 'l cassa y 's mata. Lo llop es un mal vehí y cal ferlo desapareixer. Lo llop lo tenien á las portas lo Transvaal y 'l Orange; lo llop esperava l' moment propio per embestir y fer presa. Lo llop no 's torna oveilla mai, encara quan fessi l' paper, y això també ho sabien los de Pretoria y 'ls de Bloemfontein, y per això las conferencies de la capital del Orange, las proposicions del llop de viure á tall d' ovella dintre del mateix corral d' aquesta, no enganyaren al president ni al parlament de la república sudafricana. Escutavan las proposicions, las contestavan ab dignitat y cortesia y, entretant se preparaven. Se preparaven per quan lo llop, contrariat, ensenyés las dents, y això, quan les ensenyá, l' ovella estava á punt d' embestir, y 'l llop no ho estava. L' ovella havia guanyat per mà el llop, lo talent africà havia sobrepujat al talent europeu, lo petit havia dat llissons al gran. Y tal vegada d' aquesta serenitat y energia en los preparatius vé tota l' actual fortuna dels boers que sembla miraculosa.

Y fa mes grans aqueixa serenitat y energia, y molt més simpàtica encara la causa dels boers, la confessió que fan ells de que no s' han fet ilusions, que combaten sens esperança, perque saben que 'l seu enemic es lo poble més poderós del mon que no ha d' escatimar los homes ni l' diner y estan convencuts de que á la llarga del enemic será la victoria y no d' ells. Se juguen la vida en defensa del llur territori y de llurs institucions, y en ares d' un y altres accepten resiguals lo sacrifici. Treuen les excessives forces que tenen y que saben que no poden refer, supleixen ab lo talent las deficiencias materials y no perden de vista lo seu nort: han posat la confiança en Deu y d' aquesta confiança no s' apartan. Y Deu, com hem dit avans, sembla que no ho obliida. Los generals inglesos que dirigeixen las operacions demostren una torpesa especial que honra poch lo nom del exèrcit anglès, cada batalla es una derrota, cada nou pas que fan una equivocació, cada avansada un desastre. Los barcos que portan el teatre de la guerra los reforsos que hi envia sens parar la provident administració de la metrópoli s' encallan pel camí y no hi arriban tots. Quan son allà los dits reforsos ja perden la consideració de tals y serveixen per cubrir las nombrosas baixas que la bona direcció y la valentia dels boers han fet en las divisions britàniques. Lo generalíssim, Redvers Buller, està desconcertat y 'ls holandesos que no pertanyen ni al Transvaal ni a Orange, los qui viuen en lo mateix territori del Cap, se sublevan contra llurs senyors samentant això la confusió y fent més seria la crisi. ¿No podrà esser que l' «Foreign Office» reconegués avans d' acabar que no ha sabut triar l' hora y que 'n Chamberlain ha estat imprudent y cal tornar arrera per haver anat massa endavant? Com los inglesos no pateixen de plétora de pundonor com los espanyols, no tota tan estrany com a alguns los deu semblar que recullen á mitj camí. En aquest cas lo Transvaal y 'l Orange s' haurian cubert de gloria y haurian assegurat llur independència per una pila d' anys més, durant los quals tal vegada lo poder del llur constant enemic sufriria algunas minvadas. Deu ajuda indubtablement al qui sab ajudar.

Ab això que prengan exemple los pobles petits d' Europa y fora d' Europa de l' actitud dels qui s' han encarat en un cap de l' Afrika ab lo poder més gran de la terra. Es veritat que l' vigor primitiu que encara conserven los boers s' acaba anys hò en los pobles petits d' Europa, però multa renascentur quan hi ha ideals y voluntat poderosa. Los exèrcits dels pobles grans tindran més màquines destructoras, pero tampoch los homes de ferro. La degeneració hi es també. Prou ho demostren á l' Afrika austral los generals y 'ls soldats inglesos.

G. R.

(De *La Veu del Montserrat*.)

CRÒNICA

Observacions Meteorològicas
del dia 27 de Desembre de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser vacio	Baròmetre aneroide	Grau d'hu- mitat	Pluja en 24 horas	Aigua en 24 h. evap.	Estat del cel	Obser particular
9 m.	750	93	'	3.5	Ras	
3 t.	750	91				

Horas d'obser vacio	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
	Màxima	Minim.	Ter. tip.		
9 m.	Sol. . 25	5	11	S.	Cumul 0.3
3 t.	Sombra 16		14	S.	0.4

Ahir á las set del vespre tingué lloch en lo Saló de Cent de las Casas Consistorials la sessió correspondent á la present setmana havent sigut presidida pel tinent d' alcalde D. Emili Briànsó.

Aprobada l' acta anterior s' entrà en lo despai ordinari que no més consistia en una comunicació del Vice-president del «Centro de Lectura», convidant el Ajuntament pera que concorregués á la vetllada necrològica que en honor de D. Eugeni Mata que aquella societat celebrarà y demandant que l' Ajuntament se quedí ab un bon número d' exemplars de la Corona fúnebre literaria que á la memoria del que fou digno director de nostre Institut ha ordonat donar á la estampa lo dia 31 d' aquest mes la mateixa junta.

A la primera petició s' acordà correspondre á la invitació, y á la segona que passí á la secció correspondent pera que presenti dictámen.

Y no haventhi cap altre assumptu de que tractar s' aixecà la sessió.

Tots los Estats del mon tenen un dia senyalat pera celebrar una festa determinada y que recorda ses gestas, vida y progrés.

Aixis Espanya, inútil es dir que també la té y es aquesta la diada que avuy se celebra dels Sants Innocents, que sants innocents han demostrat ser tots los espanyols en acceptar sense obrir boca, tractats com los de París, vendats com las de certes illes, y rendicions que val més no recordar.

Es avuy donchs una diada ben senyalada y si no oneixa en los pabellons d' edificis públichs lo drap que s' va ensorrar en la bahia de Manila y de Santiago es perque encara hi ha vergonya en los personatges que manejan los interessos y honra del Estat de que som felissos súbdits.

Nostre editor senyor Ferrando, està repartint á sa numerosa clientela uns magnífichs calendaris de paret que ab justicia son admirats ja que son d' una riquesa y gust exquisit.

Felicitem al nostre amic Ferrando per l' acert que ha tingut en fer tan richs presents.

Com es costum tradicional, per poch que 'l dia ens hi convidi, avuy serém molts los bons ganzets que devallant carretera amunt de Castellvell, anirém á pagar lo correspondent tribut de la banya als fills humorístichs del veïnat poble de Castellvell.

Hem rebut un atent B. L. M. del senyor Vice-president del «Centro de Lectura», invitantnos á la vetllada necrològica en honor de D. E. Mata, que en la sala de dita Societat se celebrarà á las nou del vespre del dia 31.

Ha visitat nostra Redacció l' número preliminar de la segona sèrie, del periódich nacionalista liberal, titulat *Catalonia*.

Després d' amagarnes dos dies sos precioses raigs, lo sol tornáahir á lluir ab bon esplendor.

Nostres companys del «Centre Catalanista» de Figueres han acordat la publicació d' un periódich defensor dels nostres ideals y porta veu de la important associació constituida en la hermosa ciutat ampurdanesa.

Lo periódich se titulará *La Veu del Ampurdà* y apareixerà per primera vegada lo dia 1 del proxímm janer.

S. M. la Reina Regent ha firmat ja un decret del Ministeri de la Guerra, en virtut del que se suspen l' allistament actual, per haver sigut aprovada la llei que eleva á 21 anys la edat pera l' ingrés a las filas del exèrcit.

Fins al 31 del que som, las Diputacions provincials facilitaran, per trimestres avents, als alcaldes dels caps de partit que no sent capital de província, tinguin presó d' Audiencia, los fondos necessaris pera cubrir las atencions d' aquesta.

Tenim entés que á la vetllada organisa pel «Centro de Lectura», hi assistiran lo llorejat poeta català y ex-ministre Erm. Sr. D. Victor Balaguer y el Gobernador civil de la província D. Manuel Luengo.

Hem rebut de D. Sebastià Tusquelles, representant en aquesta ciutat de la important fàbrica de paper de fumar «Job», un artístich calendari de paret pera l' any 1900.

Agrahim la atenció que vers nosaltres ha tingut lo senyor Tusquelles.

Lo recaudat en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents espècies, durant lo dia d' ahir, puja á 1041'11 pessetas.

Crónica teatral**Satisfaccions**

En una de les caixas de la escena del Teatre Fortuny, la més apropiada del foro, a la dreta del espectador, ahir nit s'hi ensopagaren, l'*Ex-19 etc.*, que anava ab lo senyor Sugranyes, y l'amich XX y X.

Com era natural que així succeixés, després de honrosas y mítiques satisfaccions que en res afectan al públic, se donà per acabada aquesta tibantó de relacions entre els dos desconeguts personatges y el senyor Sugranyes, quedant desd'ara establert de nou lo cambi que Lo Somatent havia retirat al periòdic en què l'*Ex* escribia.

Pera celebrar aquesta avinencia y pagant lo senyor Sugranyes, se feu un sopar en lo Cafè de París, ahont se demostrà que á pesar d'aquella tibantó, las ideas del companyerisme existían y que pera'l bon nom de la premsa tots eran bons pera colocarlo al lloc que 's mereixia.

Molt nos alegrém d'aquell afortunat incident que per fi deixarà que les coses tornin al terreno d'allà ahont no s'havien d'haver mogut.

PEL X. X. Y X.

F. C. Y E.

Secció oficial**Registre civil**

dels dies 23, 24, 25 y 26 de Desembre de 1899.

Naixements

Teresa Llopard Izaguirre, de Anton y Ramona.—Anten Vilalta Pau, de Miquel y María.—Robert Salvador Castellnou, de Matías y Concepció.—Manel Freixa Vidal, de Manuel y Francisca.

Matrimonis

Joseph Jamsé Vilafranca, ab Filomena Mateu Guasch.—Joan Manassanch Llaberia ab María Bonet Aguerich.—Joan Ferré Barberà ab Francisca Pamies Recasens.—Francisco Agustí Miró ab Dolores Carins Masip.—Julio Casanova Golerons ab Josepha Falló Roca.

Defuncions

Anton Pagés Anguera, 10 anys, Plaça Catalunya, 8.—Teresa Borràs Arendes, 14 anys, San Salvador, núm. 7.—Joseph Maria Voltas Marca, 8 anys, Abadia, 10.—Antonia Roig Cañellas, 80 anys, Misericòrdia, 42.

Secció comercial**J. Marsans Rof**

Representant en flocs: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisiació a Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	69'10	Aduanas	98'50
Exterior	eb	Norts	50'15
Amortizable	eb	Frances	46'55
Cubas 1896	77'12	Orenses	12'55
Cubas 1890	65'25	Obs. 6 0 0 Fransa	91'75
Filipinas	81'00	Id. 6 0 0 »	46'75
Exterior París	65'05	Id. 3 0 0 »	eb
GIROS			
París	27'80	Londres	32'45

Ordres de Bolsa pera Barcelona Madrid y París.—Compra y venda al comptat de tota classe de valors.—Descompte de cupons.—Compra de monedes d'or y bitllets de tots los païssos.—Gires sobre Barcelona y Madrid.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 días fetxa.			
> 4 días vista	32'22	32'40	
> vista			
París 90 días fetxa	27'40	27'90	
París vista			
Marsella 90 días fetxa			
Hamburg			
VALORS LOCALS			
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.	625		
Industrial Farinera	625		
Banch de Rens de Descomptes y Prestams			
Manufacturera de Algodón	110		
Companyia Reusense de Tranvias	150		

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Los Sants Ignocents.

Sant de demà.—Sant Tomás.

Anunci particular**PERDUA**

La persona que hagi trobat un botó d'orella ab una pedra sola se servirà retornar-lo a questa Im-

premta ahont se li gratificerà.

SE NECESSITAN CUSIDORAS pera la confec-

ció de CAMI-

SAS en la camiseria **EL SPORT.**

Carrer Llovera, 15.—Reus.

y grans cups pera oli en lo carrer de Llovera núme-

ro 18.

Donarà rahó don Esteve Rosselló, fuster. Arribal alt de Jesús, núm. 24.

LLET PURA DE VACA**VACAS SUSSAS****Hort de Pau Abelló**

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

Diversions públiques**Teatro Fortuny**

COMPANYIA D' ÓPERA SARSUELA Y CÓMICA
baixa la direcció del mestre director y concertador

Don Pau Gorgé

Funció pera avuy.—7.º d'abril de la 4.ª sèrie.—Primer y tercer acte de la tan celebrada sarsuela titulada «Campanones» y l'estreno de la parodia de la ópera espanyola «Dolores» en un acte y tres cuadros «Dolores... de cabells ó el colegial desenvuelto».

Entrada á localitat 3 rals.—Id. al paraís 2.

A las nou en punt.

Telégramas

Madrid 27.

La carta-circular que ha dirigit lo senyor Paraíso invitant á la Assamblea de Valladolid, diu que las circumstancies imposan la necessitat de rebutjar una vegada més lo pensament que constitueix la obra econòmica del govern, y que 'ls organismes que representa, diu, no repararan en sacrificis fins acabar la seva obra.

Pero ve després un párrafo que desvirtúa lo anterior.

PASTILLAS FONT**Cloro-Boro-Sodicas á la Cocaina y al Mentol**

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faríngea, ronquera, aferia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bones farmaciacs y principals droguerias.

¡AGRICULTORS!

No us deixeu enganyar ab caborials; lo barato sempre resulta car, y 'l que us vengui GUANO

ho y molt barato, penseu que això no pot ser.

Per això cridem decididament la vostra atenció, puig ab anuncis pomposos y oferintvos ha-

rato us enganyen.

Per fer GUANO se'n ha de ser molt coneixedor, y d'això n'hi han pochs.

La millor garantia del GUANO marca «Aguila» es elaborat á Moncada, y 'ls treballadors que fan son tan agricultors com vosaltres; ell podrán dirvos si s'hi fa cap barreja que no sigui de llei; y las matèries que s'emplean se gastan tal com venen del estranger.

Ab això, molta prevenció; y si voleu informar-vos, podeu dirigirvos á n'els mateixos que fan y ademés als representants de la casa, que us darán preus y condicions.

¡¡Lo barato es car!!

Dipòsit á Reus: Tomàs Piñol, Plaça de la Constitució, Drogueria, (Casa Coder)

Lo pàrrafo final diu: La obra de la Assamblea de Valladolid serà de pau com la de Saragossa.

—Telegrafien de Valencia que prop d'aquella ciutat ha descarrilat el embocar una curva un tren de passatgers.

Han resultat varis ferits, entre ells lo maquinista, que's troba en grave estat.

Durant la última quinzena han registrat dotze descarrilaments.

—No hi ha cap dubte apropi del rellevo del general Despujol.

Lo que encara no se sab es quif 'l substituirà en la Capitanía general de Catalunya.

Se creu que en lo próxim Consell quedará resolt aquest assumptu.

Entre 'ls noms dels generals que tenen alguna probabilitat de substituir al general Despujol figurant les de Weyler y Correa.

—Lo govern ha reanudat ab lo nou Nunci, las negociacions pera conseguir la disminució del pressupost del clero.

Dintre de poch s'obsequiarà al Nunci ab un banquet en lo Palau.

—Avuy se verificarà l' desafío pendent entre 'l «Capitán Verdades» y 'l general Alvárez. Se diu que las condicions son duríssimas.

Apadrinan al primer los senyors Martos y Luque y al segon dos generals.

—Lo senyor Silvela ha dirigit una circular als diputats á Corts que's troben á Madrid, pregantlos que assisteixin lo dia 2 de Janer al Congrés pera que puigu desde allavors reanudarse les sessions.

París 27.

A propòsit de la guerra que estan sostenint boers é inglesos, la «Gaceta de Lausanne» recorda la expedició dels francesos á Méjich y diu que així com aquesta expedició fou lo principi de decadència d'un imperi, podrà molt be succeir que la campanya de l'Africa austral fos lo principi de decadència del poderós imperi de la Gran Bretanya.

Dit periòdic afegeix que 'ls colonisadors d'origen holandès que lluiten al costat dels boers contra Inglaterra passen de 25 mil, tots forts y endurits pels travalls més pesats.

Això fa que pera vénels serán impotents no tan sols las tropas que s'han enviat á l'Africa, sino las que 's proposa enviarhi de nou lo govern britànic.

En lo Transvaal les ceses no han variat, permaneixent abdós exèrcits beligerants en la inacció.

Las notícies que 's reben de la guerra son nous detalls dels combats ja coneguts.

—Diuhen de Londres que 'l corresponsal del «Times», Mr. Churchill, que caigué presoner dels boers en un dels combats sostinguts en lo Natal, realisa sa fugida vestit de dona.

Ha conseguit també escaparre lo comandant boer Meillen, que estava presoner á bordo del barco inglés «Penélope».

—Comunicen de Londres que 'l general Warren ha regressat al Cabo.

Imp. de C. Ferrando.—Plaça de la Constitució.

